

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення
результатів дисертації Тимофєєвої Галини Вікторівни
«Трансформація соціальних інститутів у мережевому суспільстві:
інформаційний вимір»,
поданої на здобуття ступеня доктора філософії
з галузі знань 03 Гуманітарні науки
за спеціальністю 033 Філософія

Актуальність теми дослідження. Актуальність дисертаційного дослідження «Трансформація соціальних інститутів у мережевому суспільстві: інформаційний вимір» зумовлена безпрецедентною динамікою соціальних змін, спричиненою глобальною інформатизацією та становленням мережевого суспільства. Сьогодні класичні соціальні інститути (держава, освіта, сім'я, економіка) стикаються з викликами, що виникають внаслідок інформаційного вибуху та домінування горизонтальних мережевих структур. Ці процеси руйнують традиційні ієрархії, змінюють механізми влади та довіри, а також переформатовують соціальну взаємодію. Інформація виступає тут не просто як ресурс, а як ключовий фактор, що значно прискорює та ускладнює трансформаційні процеси. Особливої значущості набуває соціально-філософський вимір цього дослідження, який, на відміну від соціологічного, фокусується не лише на емпіричному описі змін, функцій чи структур інститутів, а й на сутнісних, світоглядних та аксіологічних засадах їхньої метаморфози. Соціальна філософія прагне осмислити нові принципи соціальної організації, ідентифікувати глибинні філософські проблеми, пов'язані з віртуалізацією життя, та розробити концептуальні основи для розуміння майбутніх соціальних перспектив в умовах домінування інформації як універсальної сили.

Зв'язок дисертації з науковими темами. Дисертаційне дослідження виконувалось в межах наукової теми кафедри філософії та релігієзнавства «Гуманітарна безпека України в контексті системних і позасистемних викликів сучасності» (державний реєстраційний номер: 0122U202038; термін виконання: 2022–2027 рр.).

Мета дисертації – філософський аналіз сутності, ролі та механізмів впливу інформації на трансформацію соціальних інститутів у контексті мережевого суспільства. Для реалізації мети дисертаційного дослідження були вирішені такі **завдання**:

- простежено еволюцію поняття «інформація» від технічного феномену до ключової соціокультурної категорії в контексті змін суспільних парадигм;
- виявлено методологічні засади дослідження мережевого суспільства на підставі аналізу ключових концепцій та основних характеристик мережевої організації суспільства;

— систематизовано сучасні концептуалізації поняття «соціальний інститут» у рамках функціонального, інституціонального та комунікативного підходів для побудови цілісного розуміння об'єкта дослідження;

— розкрито сутність інформаційних концептів трансформації соціальних інститутів та виявлено, як інформація стає ключовим ресурсом та рушійною силою інституціональних змін у мережевому суспільстві;

— розкрито вплив інформаційно-комунікаційних технологій на соціальну владу та механізми медіаманіпуляції, а також проаналізовано, як маркетингові технології та неформальна комунікація в мережах сприяють формуванню контрзнання;

— проаналізовано феномен «інформаційного голоду» та пов'язану з ним кризу ідентичності, визначено їхню сутність як індивідуальних проблем та розкрито механізми, за якими вони трансформуються у фактори, що впливають на функціонування та легітимність соціальних інститутів у мережевому суспільстві;

— показано, як освіта та наука як соціальні інститути формалізують та впорядковують інформаційний простір, та проаналізовано їхню адаптацію до вимог мережевого суспільства;

— описано роль соціально-комунікативних інститутів (медіа, громадянських платформ) як суб'єктів адаптації, що формують нові практики та стандарти поведінки в суспільстві мереж;

— розкрито сутність поняття «цифрова людина» (у контексті «цифрових мігрантів» та «цифрових тубільців») та обґрунтовано її роль як нового агента, що спричиняє інституціональні зміни.

Об'єктом дослідження є соціальні інститути в умовах мережевого суспільства.

Предметом дослідження є інформація як фактор трансформації соціальних інститутів у мережевому суспільстві.

Джерельну базу роботи складають праці вітчизняних і зарубіжних авторів з тематики дисертаційного дослідження. Аналіз цих матеріалів дає змогу узагальнити різні підходи до вивчення інформаційного виміру трансформації соціальних інститутів у мережевому суспільстві.

Методи дослідження. Методологія дослідження інформації як фактора трансформації соціальних інститутів в умовах мережевого суспільства базується на підході, який передбачає комплексне застосування і взаємодоповнення методів наукового дослідження різних рівнів і сучасних міждисциплінарних підходів. На цій підставі застосувалась низка методів наукового дослідження з пріоритетністю дедуктивного руху від філософського рівня методології до загальнонаукового і спеціального.

За допомогою комплексного поєднання філософських та соціологічних методів концептуалізовано ключові поняття, змодельовано теоретичні зв'язки та проаналізовано динаміку соціальних інститутів, медіаманіпуляцій і комунікації в контексті трансформацій мережевого суспільства. Так, діалектичний метод застосовувався для орієнтації логіки дослідження на визначення суттєвих зв'язків, встановлення змісту й особливостей складових соціокультурної реальності мережевого суспільства. Крім того, діалектичний метод, дозволив розглядати сучасне суспільство як динамічну систему, що

розвивається через внутрішні суперечності між формою й змістом. Герменевтичний метод було застосовано для інтерпретації змісту основних інформаційних концептів трансформації соціальних інститутів у мережевому суспільстві.

Так, для осмислення сутності понять «інформація», «соціальний інститут», «мережеве суспільство» «цифрова людина» тощо, а також для з'ясування їхньої ролі в соціальних змінах застосовувалася методологічна пара «концептуальний аналіз – концептуальний синтез»; для побудови аналітичних рамок, що поєднують ідеї різних мислителів (М. Маклуен, М. Кастельс, Я. ван Дейк) та для обґрунтування зв'язку між «інформаційним голодом» і легітимністю інститутів було використано дескриптивно-прагматичне моделювання; дослідження структури та функцій соціальних інститутів, їхньої динаміки та взаємодії з інформаційним простором проведено за допомогою структурно-функціонального аналізу з наступним синтетичним узагальненням результатів, а комунікативний аналіз дозволив зробити синтетичні висновки про роль комунікації, медіаманіпуляцій та «контрзнання» у формуванні суспільних норм і цінностей. Крім того, методи аналізу та синтезу використано для розчленування складних понять (наприклад, «інформація») на складові та їхнього подальшого об'єднання для формування цілісного розуміння досліджуваних феноменів. Системний підхід дозволив упорядкувати сучасні концепції соціального інституту в рамках різних підходів (функціонального, інституціонального, комунікативного). Для ілюстрації теоретичних положень на прикладі реальних подій (наприклад, висвітлення виборів Президента США в українських медіа, реакція освітньої системи на пандемію COVID-19, мілітаризація українського суспільства) був застосований метод кейс-стаді. Це дозволило підтвердити теоретичні моделі емпіричними даними.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що
вперше:

- побудовано єдину аналітичну рамку для розуміння соціального інституту, яка інтегрує ідеї функціонального, інституціонального та комунікативного підходів, що дозволило сформулювати цілісне розуміння про об'єкт як одночасно стабільну структуру, динамічний конструкт та продукт комунікації;

- встановлено кореляційний зв'язок між індивідуальною психофізіологічною проблемою – «інформаційним голодом» – і суспільним наслідком – підваженням легітимності інститутів, зокрема медіа. Доведено, що ця індивідуальна потреба в інформації, підсилена цифровим середовищем, веде до соціальної поляризації та втрати довіри, що є новим викликом для суспільної стабільності;

- обґрунтовано, що цифровізація є процесом, який не детермінований віком, а залежить від економічних, етнічних та інших факторів, що дозволило концептуалізувати «цифрову людину» як нового суб'єкта, чия поведінка (зокрема, через «продюсаж» та залишення «цифрових слідів») безпосередньо спричиняє трансформацію традиційних інститутів;.

уточнено:

- традиційне технічне розуміння інформації та визначено її роль як ключового чинника, що трансформує не лише технології, а й економічні,

соціальні та культурні сфери суспільства, що, в свою чергу, призводить до інституціональних змін;

- методологічну базу для аналізу мережевого суспільства. Показано, що теорії М. Маклуена, М. Кастельса та Я. ван Дейка інтегруються в єдину аналітичну рамку, яка дозволяє комплексно аналізувати мережеве суспільство. Це підкреслює їхню послідовну еволюцію від технологічного детермінізму до розуміння мереж як принципу соціальної організації;

- роль нових медіа у формуванні суспільної свідомості та зміні соціальних структур: показано, що вони не лише передають інформацію, а й активно залучають аудиторію до її творення, що змінює традиційні механізми впливу на громадську думку. У результаті такого перетворення медіа стають не просто джерелом знань, а ключовим гравцем, що формує суспільну свідомість і нові соціальні практики;

- що соціально-комунікативні інститути (ЗМІ, соціальні мережі) не лише реагують на зовнішні виклики, але й, завдяки своїй адаптації до умов VUCA-середовища (волатильності, невизначеності, складності та амбівалентності), формують нові стандарти поведінки та практики в суспільстві.

отримали подальший розвиток:

- розуміння впливу інформації на інституціональні зміни через механізми цифровізації, мережевої комунікації та глобалізації, які комплексно трансформують інститути сім'ї, освіти, політики та економіки. Це дозволило розширити традиційні погляди на соціальні інститути та обґрунтувати їх перетворення під впливом мережевого суспільства;

- уявлення про нові функції у мережевому суспільстві освітньо-наукового континууму, який не лише передає знання, а й формує цифрову грамотність, критичне мислення та етичні норми, що є ключовим для впорядкування інформаційного хаосу.

Теоретичне та практичне значення отриманих результатів. Отримані результати дозволяють стверджувати, що інформація сьогодні є головним чинником, що визначає соціальні та політичні процеси, критично важливим для забезпечення його стабільності та сталого розвитку. Робота розширює та уточнює існуючі теоретичні концепції, створюючи нові рамки для аналізу. Встановлено прямий зв'язок між індивідуальною психофізіологічною проблемою, як-от «інформаційний голод», та суспільними наслідками, такими як соціальна поляризація та підваження легітимності інститутів, що є новим викликом для соціології та філософії. Також уточнено традиційне розуміння «цифрової людини», показавши, що її ідентичність і роль як агента змін залежать не лише від віку, а від ширшого спектра факторів, що робить цей концепт більш універсальним. Дослідження також надало подальшого розвитку розумінню інформації як ключового ресурсу, що комплексно трансформує всі сфери суспільства – від сім'ї до економіки, та уявленням про нові функції освітньо-наукового континууму, який, окрім передавання знань, формує цифрову грамотність та критичне мислення для впорядкування інформаційного хаосу.

Практичне значення робота має для розробки стратегій адаптації суспільства до умов мережевої епохи. Так, розуміння ролі соціально-комунікативних інститутів як суб'єктів адаптації до VUCA-середовища

дозволяє державним органам розробляти ефективні політики та інструменти управління в умовах невизначеності та складності. Аналіз феномену «продюсажу» та «контрзнання» є основою для створення навчальних програм з медіаграмотності та критичного мислення, що допоможе громадянам розрізняти достовірну інформацію від маніпуляцій. Уточнення ролі нових медіа як ключового гравця, що формує суспільну свідомість, допомагає розробляти стратегії для їх відповідального використання. Обґрунтований зв'язок між «інформаційним голодом» та соціальною поляризацією надає інструменти для розробки програм, спрямованих на зміцнення суспільної довіри та мінімізацію конфліктів. Виявлення ризиків, пов'язаних з «цифровими слідами», дозволяє розробляти ефективні заходи захисту даних та конфіденційності.

Апробація дослідження. Основні положення й висновки дослідження оприлюднено в доповідях на 8 наукових та науково-практичних конференціях, з яких 5 – всеукраїнські, 3 – міжнародні: *Як мережна архітектура змінює соціальні зв'язки*. Київські філософські студії: Матеріали Всеукраїнської наукової конференції (м. Київ, 16-17 травня 2019 р.); *Інструменти цифрової економіки в інституційному середовищі*. Соціокультурні трансформації та геополітичні виклики в умовах багатопольярного світу: тези доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Київ, 24 листопада 2022 р.); *Ефект Зімбардо та інформаційна війна*. Київські філософські студії: Матеріали Всеукраїнської наукової конференції (м. Київ, 19 травня 2022 р.); *Наратив як форма репрезентації дійсності*. Київські філософські студії: Матеріали Всеукраїнської наукової конференції (м. Київ, 19 травня 2023 р.); «Чий Крим?» або яким контентом наповнюються міжнародні бази даних наукових публікацій. University Library at a New Stage of Social Communications Development: Тези ІХ Міжнародної конференції (3-4 жовтня 2024 р., м. Дніпро, Україна); *Складність як виклик і ресурс освіти: осмислення змін*. Міждисциплінарний дискурс у дослідженні феномену соціального: зб. матеріалів VI міжнародної наук.-практ. інтернет-конф. (27 березня 2025 р., м. Київ); *Людина цифрова: нова ідентичність в епоху технологій*. II Міжнародна науково-практична конференція «Фундаментальні та прикладні проблеми суспільства: історія, сьогодення, майбутнє» (17 квітня 2025 р., м. Київ, Україна); *Концепція VUCA в інформаційно-комунікативних практиках*. Київські філософські студії: Матеріали Всеукраїнської наукової конференції (м. Київ, 16 травня 2025 р.).

Публікації. Основні ідеї та результати дисертаційного дослідження викладені в 14 публікаціях, 4 з яких надруковані у фахових виданнях України, 2 – у виданнях, проіндексованих у базах даних Web of Science Core Collection та/або Scopus, 8 – у збірниках тез наукових конференцій.

Наукові статті, опубліковані в наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України

1. Тимофєєва Г.В. Філософсько-методологічні підходи до дослідження інформації в контексті змін суспільних парадигм. Культурологічний альманах, 2023. Вип. 3. С. 228-236. <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2023.3.32>.

2. Тимофєєва Г.В. Інформаційні технології та трансформація соціальних структур. Вісник Львівського університету. Серія: філософсько-політологічна, 2024. № 56. С.131-144. <https://doi.org/10.30970/PPS.2024.56.15>.

3. Tymofieieva H. Communicative products of social networks and the Internet as a social glue in times of social crises and disasters. Skhid, 2024, 6(1), 61–67. <https://doi.org/10.28925/2411-3093.2024.618>.

4. Tymofieieva H. Value priorities in labor behavior of Ukrainian war refugees. Skhid, 2024, 6(3), 32–38. <https://doi.org/10.21847/2411-3093.634>

**Наукові статті, опубліковані у періодичних наукових виданнях,
проіндексованих у базах даних Scopus**

5. Tymofieieva H.V., Opryshko T.S., Bulvinska O.I. “Whose is Crimea?” or What Content Are International Databases of Scientific Publications Filled with. University Library at a New Stage of Social Communications Development: Conference Proceedings, 2024, №. 9, pp. 9–15 https://doi.org/10.15802/unilib/2024_316850 (Scopus).

**Наукові статті, опубліковані у періодичних наукових виданнях,
проіндексованих у базах даних Web of Science Core Collection**

6. Yereskova, Tetyana; Mazuryk, Oleg; Tymofieieva, Halyna; Opryshko, Tetiana. Social Activity of Contemporary Ukrainian Society: Threat to Internal Stability or Possibility of Social Dialogue. Postmodern Openings, 2020, Vol. 11(4), 144-173. <https://doi.org/10.18662/PO/11.4/227> (Web of Science Core Collection).

Публікації, у яких додатково висвітлено результати дисертації

7. Тимофєєва Г.В. Як мережна архітектура змінює соціальні зв'язки. Київські філософські студії: Матеріали Всеукраїнської наукової конференції (м. Київ, 16-17 травня 2019 р.): тези доповідей / за заг. ред. проф. Р.О. Додонова. Київ: Київський університет імені Бориса Грінченка, 2019. С. 165–167.

8. Тимофєєва Г.В. Інструменти цифрової економіки в інституційному середовищі. Соціокультурні трансформації та геополітичні виклики в умовах багатопольного світу (м. Київ, 24 листопада 2022 р.): тези доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції. Київ: Державний торговельно-економічний університет, 2022. С. 134-137.

9. Тимофєєва Г.В. Ефект Зімбардо та інформаційна війна. Київські філософські студії: Матеріали Всеукраїнської наукової конференції (м. Київ, 19 травня 2022 р.): тези доповідей / за заг. ред. проф. Р.О. Додонова. Київ: Київський університет імені Бориса Грінченка, 2022. С. 138-141.

10. Тимофєєва Г.В. Наратив як форма репрезентації дійсності. Київські філософські студії: Матеріали Всеукраїнської наукової конференції (м. Київ, 19 травня 2023 р.): тези доповідей / за заг. ред. проф. Р.О. Додонова. Київ: Київський університет імені Бориса Грінченка, 2023. С.197–201.

11. Тимофєєва Г.В., Опришко Т.С., Бульвінська О.І. «Чий Крим?» або яким контентом наповнюються міжнародні бази даних наукових публікацій. University Library at a New Stage of Social Communications Development: Тези ІХ Міжнародної конференції (3-4 жовтня 2024 р., м. Дніпро, Україна). Дніпро: Український державний університет науки та технологій, 2024. URL: <https://crust.ust.edu.ua/items/3dd44209-6745-4ec0-8eba-cf9df1cdaffb>

12. Тимофєєва Г.В., Єрескова Т.В. Складність як виклик і ресурс освіти: осмислення змін. Міждисциплінарний дискурс у дослідженні феномену соціального: зб. матеріалів VI міжнародної наук.-практ. інтернет-конф.; 27 березня 2025 р., м. Київ. / Упорядники: Кучера Т.М., Козлов Є.В., Київ : КНЕУ, 2025. С. 214-217.

13. Тимофєєва Г.В. Людина цифрова: нова ідентичність в епоху технологій. II Міжнародна науково-практична конференція «Фундаментальні та прикладні проблеми суспільства: історія, сьогодення, майбутнє». (17 квітня 2025 р., м. Київ, Україна). С. 167-170. URL: <https://ur.knute.edu.ua/server/api/-core/bitstreams/a5bb35f7-e0ee-4c83-9878-05b55f2391b1/content>

14. Тимофєєва Г.В. Концепція VUCA в інформаційно-комунікативних практиках. Київські філософські студії: Матеріали Всеукраїнської наукової конференції (м. Київ, 16 травня 2025 р.): тези. Київ: Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, 2025. С. 132-137.

Особистий внесок здобувача. Дисертаційна робота є самостійно виконаним дослідженням, у якому викладено авторський погляд на трансформацію соціальних інститутів під впливом медіамереж та інших факторів інформаціонального характеру. Робота містить теоретичні та методичні положення і висновки, сформульовані здобувачем особисто.

У статті «Соціальна активність сучасного українського суспільства: загроза внутрішній стабільності чи можливість соціального діалогу» (у співавторстві з Т.В. Єресковою, О.В. Мазуриком, Т.С. Опришко) внесок Тимофєєвої Г.В. полягає в обґрунтуванні «дихотомії сприйняття соціальної реальності» як спільної основи для соціальних викликів, дилем та криз. Також вона виконала вторинний аналіз даних соціологічного дослідження «Соціальна конфліктогенність українського суспільства» і виявила, що, залежно від домінуючих форм соціальної активності в тій чи іншій соціальній групі, можна діагностувати: свідомий і незалежний характер вибору групових цінностей; готовність соціальних груп до цілісності у своїх намірах розв'язувати соціальні проблеми (або впливати на їх розв'язання); реальність взятих зобов'язань та механізм їх дотримання.

У статті «“Чий Крим?” або яким контентом наповнюються міжнародні бази даних наукових публікацій» (у співавторстві з Т.С. Опришко та О.І. Бульвінською) внесок Тимофєєвої Г.В. полягає в проведенні дослідження баз DOAJ, Scopus та WoS на предмет виявлення фактів просування антиукраїнського контенту та визначення найтипівіших напрямів такого просування. За результатами автоматизованої перевірки дисертації та наукових публікацій, у яких висвітлено наукові результати дисертації, на наявність текстових збігів за допомогою спеціалізованого програмного засобу «Turnitin similarity», що використовують в Університеті, встановлено відсоток текстових збігів – 8% (довідка з Бібліотеки Університету Грінченка від 07.11.2025 та

автоматизований звіт про перевірку, згенерований спеціалізованим програмним засобом, через який здійснювалася перевірка – «Turnitin similarity»).

Структура та обсяг дисертації. Відповідає меті і завданням дослідження, складається зі вступу, трьох розділів (9 підрозділів), висновків, списку використаних джерел (275 позицій). Загальний обсяг дисертації – 234 сторінки, з них основного тексту - 192 сторінки.

Оцінка мови та стилю дисертації. Матеріал дисертації викладено в логічній послідовності та доступно для сприйняття. Робота написана науковим стилем мовлення, її структура відповідає алгоритму здійсненого автором дослідження.

Зміст, структура, оформлення дисертації та кількість публікацій відповідають вимогам п.6-9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 №44 (зі змінами), наказу Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 №40 «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації», затвердженого Міністерством юстиції України 03.02.2017 за №155/30023.

Дотримання здобувачем академічної доброчесності в дисертації та наукових публікаціях, у яких висвітлено наукові результати дисертації. На підставі вивчення тексту дисертації і наукових публікацій, результатів автоматизованої перевірки на плагіат та їх експертної оцінки, встановлено, що дисертація і наукові публікації виконані самостійно, не містять академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації, самоплагіату.

Усі використані здобувачем в тексті дисертації свої наукові праці без посилання на ці праці були попередньо опубліковані з метою висвітлення в них основних наукових результатів дослідження та вказані в анотації дисертаційної роботи.

Відповідність змісту дисертації галузі знань та спеціальності. За своїм фаховим спрямуванням, науковою новизною і практичною значущістю дисертація Г.В.Тимофєєвої відповідає спеціальності 033 Філософія, галузі знань 03 Гуманітарні науки. Здобувачкою повністю виконано освітню та наукову складову підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти й накопичено теоретичні знання, уміння, навички та компетентності, достатні для розв'язання комплексних проблем у царині професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, опановано методологію наукової діяльності.

Рішення.

1. Дисертація Тимофєєвої Галини Вікторівни «Трансформація соціальних інститутів у мережевому суспільстві: інформаційний вимір», подана на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 03 Гуманітарні науки за спеціальністю 033 Філософія, є завершеною, самостійною роботою, що містить науково обґрунтовані результати, актуальність, наукову новизну, теоретичне та практичне значення і відповідає п.6-9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 №44

(зі змінами), наказу Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 №40 «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації», затвердженого Міністерством юстиції України 03.02.2017 за №155/30023.

2. Дисертація Тимофєєвої Галини Вікторівни та наукові публікації, у яких висвітлено наукові результати дослідження, виконано на належному науковому рівні з дотриманням академічної доброчесності.

3. Тимофєєва Галина Вікторівна на високому рівні оволоділа методологією наукової діяльності, набула теоретичних знань, відповідних умінь, навичок та компетентностей. Здобувачка вільно володіє матеріалом.

4. Рекомендувати дисертацію Тимофєєвої Галини Вікторівни «Трансформація соціальних інститутів у мережевому суспільстві: інформаційний вимір», подану на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 03 Гуманітарні науки за спеціальністю 033 Філософія, до публічного захисту в разовій спеціалізованій вченій раді для присудження Г.В. Тимофєєвій ступеня доктора філософії з галузі знань 03 Гуманітарні науки за спеціальністю 033 Філософія.

Голова:

завідувач кафедри філософії та
релігієзнавства Факультету суспільно-
гуманітарних наук Київського столичного
університету імені Бориса Грінченка, доктор
філософських наук, професор

Олександр ГОРБАНЬ

[Handwritten signature of Olexandr Horban]
Олександр О.
(ПІБ)
Засвідчено
Тимофєєва Г.В.
Д. Малишко